

BORSSZEM JANKÓ

EUROPAI SZINPAD.

EFFEGYVERISZUNET.

— A darabnak vége; én megyek. S ön marad még?
— Maradok; azt hiszem, most kezdődik csak igazán.

Hozzájok!

MÓRICZ PÁLNAK beborult a kedve,
TISZA mert őt kiönteni készül.
Mamelukok mind elkeresedve,
Némán sejtik hogy egükön vész ül.
Jókai zeng vezérczikkes könyvet,
Szontagh Pali hullat bele könnyet;
Csernátony fogát csigkorgatja,
S már a »fél holdat« is megugatja.

De hát mire mind e szörnyű lárma?
Egy kis válság? — hisz ez lakoma!
Annyi mint ha kertben róka járna,
És a tört nem látná a koma.
Ne féljetez jámbor tyukok, libák,
Bennetek a róka nem tesz hibát,
Nagyobb róka őre a ketrecznek,
S nem azért hizlalt, hogy más egyen meg!

Ne félj *Móricz*, ki legtöbbet hízta,
Megmaradsz a husos fazék mellett!
Egy rókáról ki már sok bőrt huztál,
Ludak vezérsége téged illet.
S ha igaz az, hogy disznóság lenne,
Ha téged megzavarnának benne,
Hajrá ludak! — meg van irva régen:
Sok lud disznót győz, — hát ugy is légyen!

Szegény ludak! — ha most lefőznének,
Beh meg lennétek koppasztva mind!
Másnak még ingyen se kellenének,
Nem hogy lenne buzát a ki hint.
Az ország elszörnyülködve rajta,
Hogy egy koron a szavatokra hajta,
Hogy a kormányt ti támogattátok,
S a világ *komolyan* nézett rátok!

No még olyan »katzen-jammer« nem volt,
A milyen e fölébredés lenne!
Az oroszlan hogy ti néktek hódolt,
Ha megtudná, föld alá süllyedne;
Kik a pulyaságot bölcsességnek,
Butaságot helyzet kényszerének,
Hiu önzést haza érdekének,
S uralmatok »szentnek« nevezétek!

Zászlótokat nyolcz évig lengette
Magyarország balsors-számuma,
Trójai ló baktatott megette,
S így vagytok a vár urai ma.
Egyben hívek multatokhoz: abban
Hogy ferditni tudtok ma még jobban,
S elvtelenségből világra jött
Lelkisméretlenség a szülött.

Álljatok hát sarkatokra bátran,
S küzdjetez, hogy »megélhesetek!«
Még az ország nem ébredt fel, hátha
Nem is ébred, — mindig esendesebb!
S bár álmában nehéz jaja hallszik,
S bár megmozdul néha, mégis alszik,
S addig ültök rajta mint lidérczek,
Hogy álmából majd soha nem ébred!

Osztrák ministerválság.

— Eredeti tudósítás. —

TEGNAP tartatott meg a ministerek által összehívott pártközi értekezlet. **Auersperg** herceg azzal nyitotta meg az ülést, hogy **Tisza** nem enged s azt mondta: majd ha fagy! Már pedig, amikor fagy, akkor nem enged, ez nagyon természetes. (Helyes.) Többen felkérték a minisztert, adná elő a nehézségeket.

A herceg azt felelte, hogy ő ehhez a dologhoz nem ért; hallotta ugyan, miszerint kávéról és petróleumról van szó, de majd előterjeszti a kérdést **Depretis**.

Depretis csakugyan megmagyarázza, hogy a magyarok a kávé és petróleumot akarják nagyon megvámmoltatni. (Most már **Auersperg** is tudja — de késő!)

Grosz a magyarok eljárásában a felvilágodás elleni harcot látja. A petroleum világosságot terjeszt, aki behozatalát megakadályozza, a sötétség barátja. Petroleum et operam perdidi, tartja a deák. Világos, hogy **Tisza** a köölaj után a nagy operát és confiscálni fogja, mert a pesti opera ros. (Helyes!)

Dumba szerint a kávé a kedélyesség jelképe. Kávé nélkül kedélyes muri nem is képzelhető. Cave Caesar, murituri te salutant! Kávé Caesar! s a murizók szalutálni fognak! Mondjanak le a magyarok a kávévámról s vállaljanak el inkább többet a 80 millióból. Felkéri a kormányt, kísértse meg az alkudozást ezen az alapon.

Suess hozzászólna a kérdéshez, de fél Angliától, mely ha megtudja, hogy nemcsak Egyiptomban, hanem Bécsben is van egy **Sue**, még ráteszi a kezét.

Unger a kormány nevében azon nyilatkozatot teszi, hogy ha az értekezlet nem pártolja, meg lesz bukva.

Auersperg élesen hangoztatja, hogy nem nobilis dolog a kormányt egy csésze kávéért meg petróleumért megbuktatni, mire az értekezlet egyhanguan kijelenti, hogy nem is azért buktatja meg, mintha az nobilis volna.

Akadémiai pályaművek.

TELEKY-féle 100 aranyos vigjáték-dijra beérkeztek m. é. decz. 31-ig:

I. »Kávémasina és petroleumos lámpa.« Osztrák magyar bohózat. Jelige: Vae, vix is!

* * *

II. »Országházi három parancs.« Vigjáték 3 felvonásban.

1. FELVONÁS: »Ha nincs pártod, ne akarj klubot csinálni.«

2. FELVONÁS: »Ne kívánd meg más pártvezérnek sem ökrét, sem szamarát, sem semmiféle iródiákját.«

3. FELVONÁS: »Férj meg a bőrödben, hogy hosszú életü légy a házban.«

III. »Galipoli és Suez.« Muszka-angol életkép, melyen a török nevet.

Motto: Malta licet pictorybus.

* * *

IV. »Dunaszabályozás.« Komédia különböző szempontokban.

Jelige: Hej a Duna de zavaros
Hej Budapest de haragos!

* * *

V. »Svetyi fogsága.« Tragikomédia egy felköszöntésben.

Jelige: Dombos az oldala lett, nem lehet ám gyere ki.

VI. »A vizafogói töltés« vagy »Kisajátítás és nemakaras« avagy »A makacs háziurak.« Vigjáték.

Jelige: Házadnak rendületlenül
Légy híve ó

* * *

VII. »A muszka szabadító.«

Motto: És szabadíts meg a gonosztól. Ámen.

* * *

VIII. »Hős Milán.«

Motto: Hová hová édes Milán!
»Megyek a csatába«!
»Galambócson n i n c s már török. —
»Ne várjon hiába!
Arany J.

* * *

IX. »Bécsi válság.« Cs. kir. függetlenségi bohózat.

Motto: Wärst nit aufgstiegen,
Wärst nit abigfallen.

Scythebraismus.

— Stern Mór ur szerint. —

szógyökök vizsgálatából világosan kitűnik, hogy az európai nyelvek mind a héberen alapulnak.

Az olasz »cicisbeo« s a magyar »czicza« (héberül *cziczesz*); a francia »Talma és talmi« (*Talmud*) a bécsi Hebra tanár, a német *Rabener* költő (héberül: *Rabbiner*), a magyar *Kalarábbi*: mind ezt bizonyítja,

valamint a lengyel *Boleszláv* is csak azt árulja el, hogy az ó-szlávok szintén bőle szt ettek, tehát zsidók voltak; a portugall Vasco da *Gamel* már a neve szerint is zsidó volt, sőt bizonyos, hogy a görög-római főisten is az volt, mert hát »*jebuzeus*« nem egyéb, mint »*Jovis-Zeus*«. (Jovis t. i. Jupiter helyett *nominatus*ban is használtatott)

Hogy *Tiseboff* orosz tábornok magát egy zsidó ünnep szerint nevezte el: már régebben bizonyítottuk; a jelen háborúból pedig tudjuk, hogy *Ganeff*, *Kéleff* és *Sivreeff* orosz tábornokok is léteznek. Sőt ha még tovább megyünk, még a nemzetközi »*Kuss*« szó sem egyéb . . . Aethiopia zsidó nevéül.

A magyar nyelv plane ugyszólván csupa zsidó nyomokba lép. Alig van magyar szó, mely zsidó nem volna. Még Magyarország földrajza is tulajdonkép Palaestináé. De bró például nem egyéb mint »*Deborah városa*«, *Adony* nyilván: *Adonai* (zsidó isten) falva, *Malaczka*: *Malakiás* prófeta születési helye, *Süme gh* nem egyéb mint »*mesüge*«. *Gömör*-megye régi neve: *Gemöre*-megye, *Gödöllő*: *Gedalfahfalva*; *Ábrahámfalva*, *Izsák* és *Jakabfalva* pedig a három zsidó patriárka nevét örökítik meg a magyar föld abra-kadabroszán. Hasonlóképen *Salamon* és *Simon* tornyai, nemcsak *Salamont* és *Simont*, hanem *Tornyayt* azaz *Schoszbergert* is visszaidézik emlékezetünkbe.

A magyar családnevekkel nem különben áll a dolog. Vagy ki ne lelné fel rögtön az ó-testamentum nevet ezekben? *Genersich* (melynek gyöke nyilván: *Genesis*); *Posner* (»*Pose Jiszról*« régi bibliai kifejezés.) *Siráky* papirkereskedő, (*Jézus Sirák* fia szerint.) *Eber Nándor* (*Héber*). *Káldy*, budapesti jeles ének-mester (*Khaldéa* tartománybeli). *Szabdkai* (*Sabbathai Zevi*.) Sőt még »*a Beleznai*« is zsidó és *Abeles*-től származik.

A magyar családnevek zsidó magyarzatának próbája gyanánt szolgál a zsidó nevek magyarazata. Tény ugyanis, hogy számos ó-zsidó név tulajdonképpen magyar. *Saul* király apja például magyar ember volt, *Kiss*-nek hitták. *Jerobeám* király neve annyit tesz, hogy: »*Jere be ám*«. *A hab* királyé: »*a hab*« (emlékeztet a magyar regék »*hableány*«-ára.) *Josza fat* király: »*jó czafat*«, némelyek szerint: »*jó csapat*«. *Jóram* király: »*jó ram*«, azaz »*jó uram*«, nyilván e király czimezése, melyhez hasonló a magyar: »*nagy jó uram*«. *Eleazar*: »*elé a zár*«, vagy orosz nyelvészek szerint: »*éljen a czár*«!

E szóegyezéseket a végtelenig lehetne sorozgatni, mert számok billiom (ez is a zsidó »*Bileám*«-ból jó.) De minek? A ki nem számáritánus, az ugys belátja már, hogy *Álmos* és *Árpád* fiai a *Makkabeusok* és *scarebeusok* nyelvén beszéltek, mely nem *Rúth*, hanem *szép*.

Fokozat.

Hallgatni: *arany*. Beszélni: *ezüst*. Mindenbe belekötyni s aztán mégis csak mindenhez hallgatni: *britannia-metal*.

Bodenstedt Budapesten.

II.

Bodenstedt. (Szobájában reggeliz. Olvassa a »Petőfi-társaság« diplomáját, melyben taggá választása foglaltatik.) Nun bin ich Mitglied der Bedeff-Jesellschaft... Schön'res giebt's nicht. (Kopogtatnak.) Entrez!

Szana Tamás. Gutt rgen, fráth. Gef mach spacz gang?

Bodenst. Sajnálom, még nem tanultam meg magyarul.

Szana T. (megmagyarázza neki hogy hiszen németül szölt vele.)

Bodenst. Ach so! Az bizon jó lesz, ha egy kis sétára indulunk a fővárosban. Főbb nevezetességeit már ismerem. De holmi specialitások érdekelnének.

Sz. T. Metznél a czi czában?

Bodenst. Wo ist die Katz? Ach so! Váczi utcában! Nem szivar-specialitásokat kérek, hanem budapesti különlegességeket

Sz. T. Ahá! (Elvezeti a szerb utcai »Petőfi-csárdá«-ba.)

Bodenst. Tehát itt fordult meg a nagy költő! (Megáll s egy ghozélt hevenyész.)

Hier also sas er im Kruge und hauste —

Schönres giebt's nicht.

Hier also asz er im Zuge und jauste —

Schönres giebt's nicht.

Hier also masz er die Verse und schmauste —

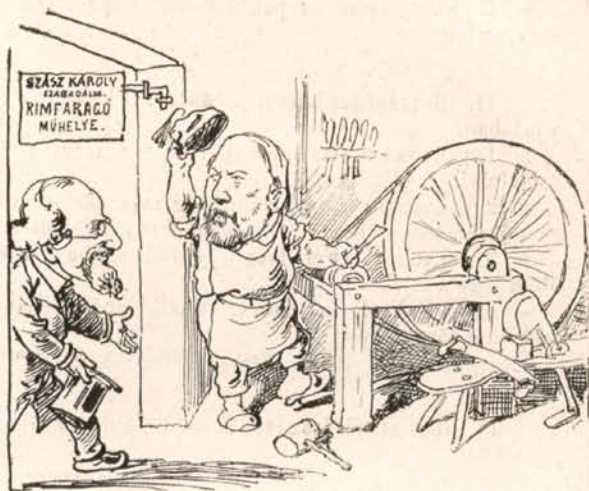
Schönres giebt's nicht.

Von hier gieng fürbasz er im Schmerze und brauste —

Schönres giebt's nicht.

Szana T. Jaj stnem, hezt Szkároly dná!

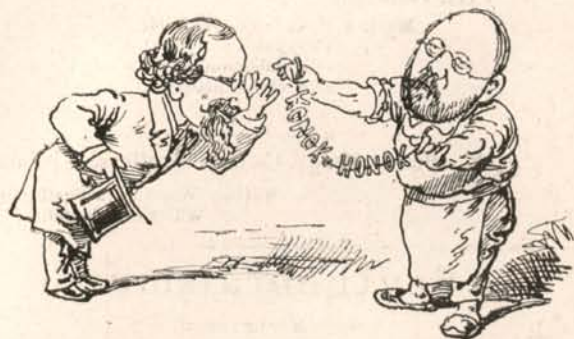
Bodenst. Ön Szászt említé? Meg kell öt látogatnom (Szánával odavezetetti magát.)

Szász Károlyt épen nagy furfaragásban találja.

Bodenstedt. Nem távozhatom Budapestről, míg önt, kollega ur, saját műhelyében meg nem látogatom.

Szász K. Üdvözet, mesterem! — Míg Budapest-terem — s a haza poétát — élvelem téged lát! — Míg költő s igaz él — zengjen neked gazél! (Megöleli Bodenstedtet; majd körülvezeti s egy-egy kész munkát mutat meg neki.) Ime, ezen két rimet újból kellett esztergályoznom. Nagyon kapósak. Alig győzőm a sok megrendelést.

Bodenst. In der That... kitűnő munka! Schön'res giebt's nicht.

Szász K. Mily elégtétel ez nekem az ön zengő ajkáról! Ócsárolhatnak mások, ha ön becsül. Ime, rimharangjátékom egy füzére. (Kézé előtte csilingelni.)

Bodenst. (elragadtatással hallgatja.) Rendjel — kendjel!
Reizend! Schön'es giebt's nicht! (Megcsókolja.)

Szász K. (föllekesülve hevenyész.)

Mióta ajkad ajkam érte, Háfiz:

Sing ich getrost: der »Borsszem« nur ein Schaf is',

Zughat reám rozsz élezekből egy árviz:

Wenn nur mein Können wahr und klar und brav is'.

Van, akinél bor nem egyéb mint szárviz:

Mit echtem trink' den Preis ich Mirza-Schafi's.

Bodenstedt. Potz Miekchen! . . . das lob ich mir!

Szász K. (elvilágosodva.)

Vác, Budapest és Duna-Pentele:

Csatorna, pince vizzel ment tele.

Jégről családöt aki mente le:

Kobzom dicső dalt annak szentele.

Bodenst. Herr Ministerialrath . . . ich bin betäubt. S boldog vagyok miatta. Kérem írjon valamit az albumomba.

Szász K. (írja.)

Und in dein Buch, in das *Mugahni-Nameh*,

Schreib ich Dir, Mirza, ohne Postnachnahme.

Es klinge Meister, hell und weit Dein Name,

Im *Rubaj*, *Mesznev*, *Ghászél* und *Macame*!

*

Asszonáncczal ki festeget:

Könnýü szerrel egyeztethet

Bodenstedttel Budapestet,

Budastedttel Bodenpestet.

Bodenst. Allah — bonheur!

Szász K. (neki hevülve.) S most megmutatom önnek bizalmasan ék-szekerényemet. Halottak becsutatása, keresztelési rigmusok, menyegzői epithalam — a felekezetre való tekintet nél-

kül — a legaprólékosabb műgonddal készülnek műhelyemben. Ime, egy epáczává lett magasrangú hölgy számára ez ékszerkesztet készítettem:

Mihelyt
Világ
Mi helyt
Sem ad
A kérelem Miatt nekem
S ha keblemen kINRI Oly hidegen;
Szent kebleden Hitem lelem.

Ha a
Világ
Szava
Nem ad
Remélt
Reményt
S a mit
A hit
Kivánt
S kivált
Irigy
Imigy
Kiált
Féléd:
Hivéd
A hirt
Tiéd
A sir:
Szent fád
Ad át
Reményt
Szerényt

Csak kérd A bért
Jőért Szívért
A szent kereszt El nem ereszt
Barát Arád

Ha roskadsz Erős fa az
Annyit Mint mily
Világ Barát
Olyat E szent

Nem ad Fa-ág.
Ha szenvedsz Ha sülyedél
Nem a világ Kinok alatt
Gyógyir leszeez Enyhet, segélyt
Ólajfa-ág E szent fa ad.

Ha meghalál Ha elbukál Ha meghalál
Bűnöd miatt Főléltete Sorsod miatt,
Ó el nem áll, A bús halál Sirodra áll,
Miódon sirat, Vig élete Mint áhitat.
És vétkeidért Ad szive vért Es eszedért Ad égi bért.
Ne vond le róla soha szemedet,
E fa a hit, remény s a szeretet.

Hisz ön tudja mi az, amit a festők úgy neveznek: in den Raum componiren. S nincs forma, a melyben veerselni ne tudnék. Akár a zsidó: *mogen Avroham*, akár *félhold*, akár *tetraeder*, *rhomboder*, *négyszög*, *háromszög*, *derék*, *hegyes vagy tompa szög*, akár . . .

Bodenst. Jenuch! Elég! Petőfi meghalván, tudja kit tartok én a legnagyobb magyar költőnek?

Szász K. (szerényen.) Óh kérem . . .

Bodenst. Arany Jánost!

Szülői szerencsekivánatok.

I. Izabella Alfonzo királyhoz.

Édes fiam! Érd be a koronával! Más földszed sohase legyen.

* * *

II. Assi-i Ferencz Mercedeshez.

Légy boldog, ne csald meg férjedet és ne sülyedj sohasem annyira, hogy *erényrőzsát* nyerj.

SOLDO-PODMANIXO-RACOSIAS.

— Rózsikozikomédia 10 képletben. —

De szép nóta ez a nóta,
De szépen szól a banknóta!
Nézek jobbra, nézek balra,
Hej csak a szívem csalogatja!

Már én többet igazgató nem leszek.
A kezembe megint kalamust veszek.
Ha nincs Rózszi, Buzi Zsófi, Koziki:
A népszínház dolgát a — egye ki.

— Ah ça! Megván á Lujzl! Nous l'avons pincée!..

Egy kis próba meg nem árt. Rákosi felsug Dóczinak.

Dóczi besug Andrásynak.

Tisza átsug Podmaniczkynek.

Andrássy lesug Tiszának.

»Tisztelt művész! Ön tegnap ingadozott holnap teendő propositióinkra válaszolni. Ezt a színház!és az intendans ur méltósága nem tűrheti. Ön szabadnak tekintheti magát s nem adott szavától ezennel fölmentjük.«

»Méltóságos báró ur! Megkövetem.
Föltételek nem voltak még előttem.
Az uraknak nem kötöttem magamat.
Biz én nem is ajánlgatom —
Csak ajánlom magamat.«

Egyik szemem sír, a másik ri —
Megmaradtál, kincsem Koziki.
Ha még egyszer nálam fogsz maradni.
A színházat, népszínházat
Oda fogom hagyni.

Brazília.

— Az »Otthon« kapacitásai szerint. —

BRAZÍLIA: cs. kir. ország. Császáriját úgy hívja hogy Don Pedró. Sok pap van benne, kiknek egyrésze János; ennél fogva Brazília: János pap országa. Több vármegyére oszlik, és pedig: Pattagóniára, hol a pattogatott kukorica terem; Arrogóniára, hol viz helyett arrakot iszik a koldus is, és Cappadochiára, hol a Kapadohányt termesztik. A lakosok többnyire abból élnek, hogy vagyonukat a bevándorlóknak ajándékozzák. Különösen a magyarokat szeretik és a császár legfőbb ohajtása, országából magyar gyarmatot csinálni. A magyar gyarmatos, mihelyt Rivó Januáriusba (a fővárosba) érkezik, rögtön »Nevető Juliussá vagy Augusztussá változik — már hogy kinek mi a neve. A császár maga várja a vasuton és utitáskáját elviszi az omnibuszig. Aztán a jövevény kijelenti: mi akar lenni? Millionárius-e, avagy hordár, vagy generális, vagy hercegprimás. A mit mond, az rögtön megtörténik és másnap reggel már benne van a »Rivó Januáriusi Közlönyben.« Méltóságosnál alábbvaló címre senki igényt nem tarthat. A város közepén áll a császári bank; a ki az elé elmegy s a kapu előtt bármi nótát füttyöl, az banknóta-számba megy és kádenziája 1000 frtot ér. Ilyen nótában fizetődik ott minden. Hetenkint egyszer a gyarmatos nősülni tartozik s feleségével mindig tetemes hozományt kap. A házasság nyolcz napig tart, azután a párok elválnak.

Az égalj igen egészséges. Azért is aki meg tud betegülni, például elrontja gyomrát, vagy lerészegszik,

az államtól külön tiszteletdíjt nyer. Nyáron a forróság nagy, ezért kinek-kinek az állam pénzén egy benszülött rabszolga dukál, aki ruháit utána hordozza. Minden gyarmatos választhat magának ingyen a folyton épülő paloták közül. Az adó igen terhes, csakhogy az állam fizeti a gyarmatosoknak a benszülött polgárok zsebéből, ami némileg elviselhetővé teszi. A miniszter üvegházban lakik és kinek-kinek joga van, ablakait tetszése szerint beverni. Interpellálni őket telegrafice szokás; minden lakos házában ugyanis külön huzal van, melynek gombját megnyomván, a miniszter rögtön elösiét és szót áll.

Rivó Januárius városában tömérdek láncz- és Margit-hid van, hol csak a benszülöttek fizetnek vámot; a gyarmatosok azonban 1—1 forintot kapnak, valahányszor átmennek rajtok. Étél-ital számukra mindenütt ingyen. A bérkocsik ingyen szállítják őket, s aki három óránál tovább veszi hasznukat, a városházán kárpótlás fejében egy pár uj lakkcipőt követelhet. A farsang Braziliában két hónapig tart; minden hónapban kinek-kinek új báli egyenruha jár az állami öltözdéből.

Az uralkodó nyelv spanyol, de minthogy minden spanyol folyékonyan beszél magyarul, ez nem igen zseniroz. Az udvari színházban kinek kinek joga van szindarbjait előadatni, miert is az előadás reggeltől estig foly ingyen bemenet mellett.

A gyarmatosok gyermekei grófi rangot kapnak, unokáik hercegit.

Ilyen az élet Braziliában. Tehát tengerre magyar! Odaát virul neked az igazi »otthon!«

Az árvíz.

I.

A „Budapesti Közlöny“.

UJRA nő a Duna, fenyegét az árvíz,
Lót fut a sok ember szörnyű izgalomban.
Ül a vészbizottság, mentők szerveződnek,
Tudós szakférfiak virasztanak gondban.
Csak a »Budapesti Közlöny«, csak az nem ijed fel,
Óriás nyugalma ma is régi rendes, —
S míg a lapok írják: Duna szörnyen árad! . . .
Ő hogy: Fiuménál ma a tenger csendes.

Ereszínél a jég áll! — északon meg olvad.
Ez a veszély magja, — ez ellen kell tenni!
Faluk immár usznak, hamar kormánybiztost!
Dynamittal kell a jégfal köz: menni!
Igy irnak a lapok, a közönség lázlan.
Lesi hogy mi ujság? Lesi minden ember.
»Budapesti Közlöny« óriás nyugalommal,
Csak annyit mond: tegnap hullámzott a — tenger.

És ha a főváros immár usznék nyakig,
És mint Velenczében, csolnakon sétálnánk,
Házak omlának, templomok dőlének,
És egybe szorulva százan együtt hálánk:
»Budapesti Közlöny« óriás nyugalma
Lenne akkor is a mindennapi rendes;
S olvashatnánk benne vigasztalásunkra:
»Fiumében nincs baj! Tenger újra — csendes!«

II.

Ismét aggódunk. A víz nőttön nő, a jég áll. A Duna szabályozva van, s ez fokozza a veszélyt. A közlekedési miniszteriumban még nem féltik a várost, tehát a veszély mindenesetre már nyakunkon van. Váczon, Esztergomban az alantabb fekvő utcák lakói már hozzáfogtak a hurczolkodáshoz november elsején. Budapest pinzéinek boros hordoiban a víz már a harmadik abroncsig ér. Nehány nagy politikai lap földalatti tárczájában is fölfakadt a víz s a vastag vonalig nőtt, úgy hogy a tárcza-író gépeket nem lehet használni. A fővárosi árvíz-bizottság már tudakozódott a vízvezetési irodában a víz ára iránt s kiküldöttei teljes erővel térnek visszafelé. A Rókus-kórházból a vizibajban szenvedőket hirtelen eltávolították és víz-iszonyban szenvedőkkel helyettesíték. Szerencse, hogy a vízöntő csillagzata ezen évszakban nálunk nem látható. Az idő teljesen meglágyult s aligha lehet majd kikeményíteni. A csatornáktól félni polgári kötelesség. Az artézi kutat és Zsigmondy mérnököt elzárták, ne szaporítsák a csatornák vizét. A gőzhajozási társulat számtalan munkással vakartatja a füle tövét. A rakodókon fekvő áruk árait fölemelték, hogy a víz el ne érhesse. Tétényben megállván a jég, a víz függőleges irányban kezdett folyni. Hiába alkalmaztak mindenütt árvízikatort, estig a víz 3 barometerrel emelkedett, még csak egy thermometer hiányzott a kiöntésig.

Este hat órakor a szakértők kijelentették, hogy aggodalomra semmi ok, — mire a Duna rögtön elborította Ó-Budát, Uj-Pestet és a pesti alsó rakpartot, fényesen igazolva véleményüket. A városháza, a szakértők nem értvén a szakot, most szaknemértőkből fognak bizottságot alakítani.

III.

Vizes interpellatio.

Oh Herrich s Hieronymi,
S ti többi mérnök domini,
Oh vae mihi, oh jémini!
Köszönjük nektek (vak apátok!)
Hogy a Dunát szabályoztátok,
S büszkén fel is fogadta szátok
Hogy ha kiönt, azt megisszátok.
No, tudjuk hogy azóta már
Háromszor kicsapott az ár;
Csak azt nem tudjuk, ugy-e bár,
Vaj Hieronymi titkár
S Herrich tanácsos: issza már?

Kérdezi

HUNFALVY JÁNOS.

High Life.

Ce jeudi.

Krricsi dear,
Me v'là!
Ismét víz-oltó lettem.
Egy hét ótá Wágnerr vagyok. T. i. kompon állok.
Hátalmás árvicz, by Jeklfalouchy!
Kompon állok, kompon hálók, lustig víz-sportot csinálók. Tegnap egy vén káláprá vadásztam a jégen, má egy fiátál kontyrrá, mely egy csinos párrászt menyecske fején lógott. De csak az ászfálton.
Hjá, áki gentleman az megesküdtött hogy »vizen és szárrázon!«

A fárrsángot is á szempontból kell most megitélni.
Bál?.. Bien sale! Carnaval?.. trés pále!
Pas male, by Mórricz Pál!
Hol á ponton?
Á szemponton! Áz árvízáfogó kilyukád.
S most pá, á rrohánó vízhez rrohánok, bátrrán mint á Rrohánok.
Good bye!

Yours

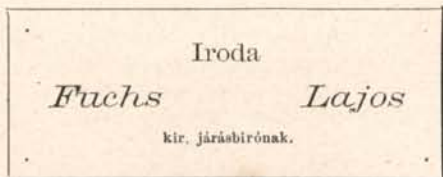
MONOKLES.

IDEKI TROMBITA.

A NAGYSZEBENI magyar királyi járásbírótság bejáró ajtaja felett egész a mai napig a következő eredeti magyar felirat díszelgett:

Nem csoda, hiszen az egész járásbírósnál egy magyar ember sincsen, pedig Fuchs uram megtanulhatott volna magyarul ha akart volna, — mert huzamosabb ideig tartózkodott Marosváros helyett a székelyek fővárosában, mint a »K. k. Mezőmadarasches Bezirksamt« adjunktja, e minőségében közreműködött, hogy meg legyen czáfolva az a jó magyar közmondás, mely azt mondja. . . . hogy »csak egyszer volt Budán kutyavásár.« Fuchs uram azt mondja erre, hogy volt bizony Marosvásárhelyt is egy szer.

Tudvalevőleg abban a bizonyos időben, Erdélyben herceg Schwarzenberg Károly volt a mindenható, — ki egyszer mind szenvedélyes vadász is volt. Sehogy sem akart a fejébe férni, hogy más is lehet vadat Erdélyben, mint ő és hozzátartozói; ennél fogva, hogy más emberfia minél kevesebbet vadászhasson, első hozta be az ugynevezett vadászfegyver-adót.

A sok másnemű adó mellett persze nem győzte mindenki az újabb terhet, a nyul-pecsenyét sem lehetett elhagyni. Mihez folyamodtak tehát az erdélyi urak? — Agarakat, kopókat szereztek és azzal vadásztak fegyver nélkül a nyulak ellen, különösen a Mezőségen.

Meghallják ezt Szebenben, van lőtás-futás. Mire való volt Kleinmayer, ha Schwarzenberg mindenesem nem lett volna! Rögtön ő hercegségénél terem, innen pedig a Kreis- és Bezirks-Amthoz megkapják a rendeletet, hogy a kopók és agarak szintén engedély nélkül tartott löfegyverekül tekintendők, így azok elkobozandók és elárverezendők lesznek.

Itt kezdődik azután a kutyavásár.

A sok összefűzött kutya csak úgy hemzsegett Marosvásárhely piacán, leginkább Várhegy szolgáltatta az agarakból, és kopókból a legkiválóbb négylábú fegyvereket; hiába volt minden szó az ugynevezett Sáros-utcában a Csiki-féle ház udvarán. Fuchs Lajos akkori cs. k. kutyavetyélő komiszárius, jelenleg nagyszebeni k. járásbíró, dobszó mellett szépecskén mind eladogatta szegény párákat. — Ekkor mondta Lázár Eszter grófné, kinek kopói szintén a sorsra jutottak, hogy nem hiszi, Budán nagyobb kutyavásár lett volna, mit a milyet Fuchs uram csinált Maros-Vásárhelyt.

S hogy magyar ember nem lehet nagy bizalommal az ily emberek iránt, kiknek már bejárójánál egész f. é. decz. 23-ig anyanyelvének megcsufoltatása boszantja szemét, arra legnagyobb bizonyosság az, hogy a vizaknaiak folyamodtak, hogy inkább tartozzanak a nagyenyedi k. járásbírósnál, illetőleg gyfehérvári k. törvényszékhez, mint a nagyszebenihez; pedig a vizaknai ember, ha 9 órákor dél előtt a vasutra felül, egy negyedóra alatt Szebenben van, Nagy Enyedre ellenben a vonat este 7-kor indulván, éjjel után érkezik oda, és még meg kell hogy szálljon valahol; és ha másnap elvégezte peres ügyét, mégis csak éjjelkor indulhat haza, csak harmadnap délelőtt 9 órákor érkezhetik Vizaknára vissza; és mégis elkíváncznak. Hja! páratlan ez a Fillenbaum alkotta magyar királyi járásbírótság a maga nemében!

Sulpicius.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Solt. Későn érkezett a szép szó. — P. R. — a. A »nacione« sehogy sem tördelhetik bele a többi közé. Valószínűnek kell maradni. — „Gratuláció.“ Vidékről ritkán kaptunk még ily talpra esett verset. Azonban ugy hozzászúsága, mint — s ez a bökkenő — magán természet, nem engedi a közlést. De önnel a viszonyt szerelnők fentartani. — „P. K. L.“ A jeles iparos és rendjeles lovag bizony jól tenné, ha »körleveleit« magyarabb tollra bízna, mint az, amelyek a naptárához mellékelt ajánló sorokat írta. A Deák-pen is nemetül fog nála; magyar tolla is van, de az a kucsmájába van tűzve. — Sz. G. (Trd.) Mokány Bertalan érdemes dolgozóúrunk, egy-egy vastag szövegről nem idegenkedik; de végig taposni ekkora t á r g y a t, nem az ő nömös guszttusáhol való, ámbátor nyájas elismerője annak, hogy a czikk sok jó ötletet foglal magában. — I. B. (Slmcz.) Ne várja, hogy minden küldeményével megüti a ternőt. Elég, ha minden 5 ik, 6-ik huzásban nyer; a mely nyereség, természetesen, első sorban a miénk. — Kert. K. A hosszabb elméssé is, Ehből föl is használnunk néhány tételt. — D. Z. Gyűjteményünknek egyik díszét fogja képezni. — Naso. Nehány sessióval kevesebb homok: ezzel nagyon lekötöztetett volna. De mért is így pocékolni a haza szent földjét? — kérdezzük századszor. — Ö. R. Többet e fajtából! — B. E. Ha bárgyuság szövethet a tragársággal, akkor annak a neve »Ústökös«. Ne kívánja tőlünk, hogy a haldoklót agyon üssük. — „Ferrum“. J. M. »felelősségét« nem szabad komolyan venni. Hogy lapjaiba mi kerül bele, előre ritkán tudja. Csak így lehet megmagyarázni, hogy barátait gyalázzák bennök ugyanakkor, midőn magát szörnyen kidicsérik. Hogy a méltatlanul megtámadott F. M.-nak maig sem választott, sem egyébelégtételt nem szolgáltatott, ez csak azt mutatja, hogy nemcsak »vár«, de mulasztás is létezik, melynek nincs neve. Az új »lovag«, akit bekötött, Seiffensteiner Salamon urnak hozzánk intézett levele szerint nem »dévaj«, hanem »ajvaj«. — Toll. (Gyöngyös.) Nem dicsekedik ugyan világos, szépen ömlő irálylyal; de a l é n y e g b e n teljesen igaz van Z. Sz. István uramnak. Bár akadna több község is, melyek »a multak példánytükrebe belé néznének.« S ily értelemben csakugyan kívánatos, hogy »tennének tunan az ellenzéken le« Hogy valaki »gyenge értelménél fogva« vall valamit kötelességének, az nem egyéb szerénységénél. — Magy. zs. Ha elmés volna is: családí dolog levén, nem tartozik lapunkba. — U-f-k. Gyöngye versnek rosz fordítása.

Feladó szerkesztő: CSICSERI BORS.